Apie Dainių Makauską rašo Farmacininkų leidinys:

darbo organizatorės kvalifikacinė kategorija. Gyventojų ir kolegų buvo gerbiama.

Ištekėjo už Juozo Kšatucko, ekonomisto. Užaugino du sūnus: Arūną ir Giedrių. Arūnas įgijo Telšių taikomosios dailės mokyklos dizainerio specialybę, Giedrius – Vilniaus Dailės akademijos mažosios architektūros – scenografijos specialybę. Auga trys anūkai.

Dainius
MAKAUSKAS
Provizorius, alpinistas

Gimė 1939 metais rugsėjo 19 d. Kaune. Baigęs ketvirtąją Kauno vidurinę mokyklą, įstojo į Kauno medicinos instituto Farmacijos fakultetą. 1966 m. iš instituto buvo pašauktas į sovietinę armiją. 1968 m. institutą baigė ir gavo provizoriaus diplomą. Nuo 1969 m. iki 1989 m. dirbo Kauno Endokrininių preparatų gamykloje gamybos meistru, inžinieriumi.

1990 m. spalio 31 d. D. Makauskas žuvo Himalajų kalnuose.

Dainius Makauskas buvo nepaprasta, valinga, turinti savo svajonę, asmenybė. Ta svajonė buvo kalnai, aukščiausia planetos viršukalnė Everestas. Šią svajonę įgyvendinti ruošėsi visą gyvenimą. Nepritekliai jo nejaudino. Dar studijų metais, kai žiemą visi stengėsi apsivilkti šiltesnį rūbą, o vasarą pasipuošti, jis ir vasarą, ir žiemą vis su tuo pačiu palaikiu švarkeliu, dažniausiai be kepurės ir pirštinių, turbūt jų ir neturėjo. Buvo gabus, nors praleisdavo daug paskaitų, sesijos metu pasimokęs iš svetimų užrašų, egzaminus išlaikydavo. Daugiau laiko skirti mokslui negalėjo, nes kalnai pašaukdavo tada, kai tam ateidavo metas. Jie nesirinko laiko, kada studentui bus patogu. Jei per egzaminų sesiją reikėdavo kopti į kalnus, jis ir kopdavo į kalnus. Todėl ir studijos ilgai tęsėsi, institutą baigė būdamas 29 metų amžiaus.

Lietuvos alpinizmo sekcijai Dainius Makauskas priklausė nuo pat jos įkūrimo, nuo 1956 metų. 1958 m. pirmą kartą išėjo į kalnus. Kai 1959 m. Kaukaze žuvo Lietuvos alpinistai: kauniečiai inžinierius Gediminas Akstinas, gydytojas Vytautas Vosylius ir vilnietis Feliksas Mieliauskas (nuo pauglystės metų dirbęs farmacijos srityje – iš pradžių vaistų sandėlyje, vėliau studijuodamas Vilniaus medicinos instrumentų ir aparatūros parduotuvės vedėju), kalnai ir pavojai Dainiaus Makausko neatbaidė. Ypač jam artimas buvo Vytautas Vosylius. Priešingai, jis studijavo jų klaidas ir ruošėsi naujiems žygiams. Jų žuvimo aplinkybes Dainius žinojo ir suprato, kad jie visi žuvo gal ir dėl to, kad nelaimėje laikėsi vienas kito. Dainius Makauskas kopė į kalnus Kaukaze, Tian–Šanyje, Pamyre, Alpėse, Anduose ir Himalajuose.

1963 m. baigė Visasąjunginę alpinizmo mokyklą ir tapo alpinistu treneriu. 1970 m. laimėjo Tarybų Sąjungos čempiono titulą ir nuo tada buvo TSRS rinktinės narys. 1972 m. būdamas tarptautinės stovyklos treneriu, D. Makauskas kopė kartu su Vokietijos, JAV, Prancūzijos, Šveicarijos sportininkais.

Paskutinė Dainiaus Makausko nuotrauka - su Lietuvos trispalve vėliavėle rankose 8222 metrų viršukalnėje

1973 m. jis tapo Lietuvos alpinizmo čempionu. 1981 m. jam buvo suteiktas "Sniegynų tigro" vardas, vieninteliam iš Lietuvos įkopusiam keturis kartus į 7000 m. aukščio viršukalnes. Dėl ištvermės, kopimo technikos buvo nepralenkiamas.

Atkūrus nepriklausomą Lietuvą, Lietuvos sportininkai ruošėsi šturmuoti pasaulio viršūnę – Everestą Himalajuose. Dainius Makauskas 1990 m. rudenį išvyko į Himalajus, norėdamas ištirti kopimo sąlygas, išbandyti jėgas. 1990 m. spalio mėn. su amerikiečiu Karlu Bohleriu ir nepaliečiu Šerpu Nuru kopė į vieną iš aukščiausių Himalajų viršūnių Dhaulagiri, 8222 metrų aukščio. Įkopęs į šią paskutinę savo gyvenime viršukalnę 1990 m. spalio 31 d. 16 val. 30 min., išskleidė Lietuvos trispalvę. Reikėjo skubiai leistis, nes prasidėjo dideli šalčiai. Leisdamasis Dainius Makauskas susižeidė koją ir suprato, kad nusileisti negalės. Savo lemties valandą jis apsisprendė: savo draugams liepė leistis vieniems, nes likę būtų žuvę visi. Jie, nors apšalę, bet sugrįžo. Dainius Makauskas amžiams liko kalnuose. Viršukalnėje, rankoje laikantį Lietuvos trispalvę vėliavėlę, jį dar nufotografavo Karlas Bohleris. Taip aukštai iki to laiko nė vienas lietuvis dar nebuvo įkopęs. Dhaulagiri viršūnė yra tik 626 metrais žemesnė už Everestą.

Visus Dainiaus Makausko pereitus kalnų kelius, įveiktus ledynus ir pasiektas stačiausias viršukalnes sunku suskaičiuoti, juk 20 metų visos jo atostogos buvo skirtos kalnams. Jis pirmas Lietuvoje įvykdė alpinizmo sporto meistro normą.

Už išgelbėtas gyvybes jam dėkingi kai kurie Lietuvos alpinistai, lenkė Rutkevič, Everesto nugalėtoja, Miuncheno alpinistų klubo "Edelveis" prezidentas Alfredas Zagerle, Ispanijos Aragonos alpinistų prezidentas Karlosas Albasinis, Dainiui padovanotame albume apie savo keliones į Himalajus įrašęs tokius žodžius: "Dėkoju už išgelbėtą gyvybę ir retą galimybę susipažinti su tokia maža, bet nuostabia kultūra".

Dainiaus Makausko, provizoriaus iš Lietuvos, kūnas amžiams likoHimalajų ledynuose, jo artimieji ir bendražygiai Petrašiūnų kapinėse, žuvusių Lietuvos alpinistų panteone, supylė dar vieną simbolinį kapą.

Jonas
MAKAUSKIS
Provizorius

Gimė 1885 m. Reistrų kaime, Tauragės apskr., ūkininkų šeimoje. Pradėjo mokytis namie, vėliau privačiai mokėsi Vilniuje. Prie Peterburgo mokslo apygardos išlaikęs penkių gimnazijos klasių egzaminus, dirbo Komyšo, Tombovo, Gory-Gorki vaistinėse mokiniu. Provizoriaus padėjėjo laipsnį gavo išlaikęs egzaminus Kazanės universitete 1910 metais.